

## Să citim Biblia împreună FAPTELE APOSTOLILOR

### CAPITOLUL 5 Anania și Safira

1 Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevasta sa Safira, 2 și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui ; apoi a adus partea cealaltă și a pus-o la picioarele apostolilor.

3 Petru i-a zis : „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei ?

4 Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta ? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei ? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta ? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.” 5 Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri.

6 Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.

7 Cam după trei ceasuri, a intrat și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase.

8 Petru i-a zis : „Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara ?” „Da”, a răspuns ea, „cu atâta.”

9 Atunci Petru i-a zis : „Cum de v-ați înțeles între voi să ispitiiți pe Duhul Domnului ? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor lua și pe tine.”

10 Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-omoartă ; au scos-o afară și au îngropat-o

lângă bărbatul ei.

11 O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.

### Izbânda apostolilor

12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon 13 și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei ; dar norodul îi lăuda în gura mare.

14 Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult ; 15 până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.

16 Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate : și toți se vindecau.

### Apostolii închiși și izbăviți

17 Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida saducheilor, s-au sculat plini de pizmă,

18 au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în temnița de obște.

19 Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară și le-a zis :

20 „Duceți-vă, stați în Templu și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.”

21 Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-dimineată în Templu și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el au venit pe neașteptate ... [Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : [www.cezareea.ro/foaia-crestinului](http://www.cezareea.ro/foaia-crestinului).

**ORARUL SLUJBELOR BISERICII**

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : [www.cezareea.ro](http://www.cezareea.ro)  
**VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !**

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !  
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030



Nr. 233 / Duminică 19 August 2018

[www.cezareea.ro](http://www.cezareea.ro)

# Foaia Creștinului

- Editorial
- Rugăciunea unui copil
- Punctualitatea este politețea regilor
- Proverbe armenesti despre modestie
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Nu ce mâncăm este ceea ce ne mistuie
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 30 AUGUST 2018

„Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea, și limba lui trâmbițează dreptatea”.

PSALMUL 37 : 30

## Editorial. Despre oameni și ... câini (II)

Câinii, (aceasta este o realitate care trebuie să ne smerească), de multe ori îi fac de rușine pe oameni prin credințioșia, dăruirea și recunoștința lor.

Chiar și mulți credințioși, care-L cunosc pe Isus, Domnul și Stăpânul lor, sunt făcuți de rușine, când văd bucuria emoționantă cu care un câine își întâmpină stăpânul, recunoștința cu care acesta primește orice dezmierdare, ascultarea care îl determină pe câine să sară prompt din somn îndată ce stăpânul îl strigă.

Oricine, care conform cuvântului Scripturii se numește *rob al lui Isus Hristos*, are de învățat de aici. Dar ne este permis din această cauză să-i facem pe câini obiectul venerației idolatre?

În zilele de acum, în care descendența din maimuță a omului este propagată ca înțelepciune superioară, mulți oameni au pierdut din vedere ce este omul :

„Și Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, l-a creat după chipul lui Dumnezeu”.

Acest adevăr rămâne în picioare și pentru cel mai neloial și mai pătat om, pentru vagabondul cel mai decăzut, pentru bețivul cel mai mizerabil – ei sunt *chipul lui Dumnezeu*, dar din nefericire, imagini stricate și murdărite.

Dar aceasta este numai o parte a adevărului dumnezeiesc care ne privește. A doua parte sună așa : **omul este prețuit pentru că Fiul lui Dumnezeu a venit din ceruri ca să moară pe cruce pentru el.**

Isus a venit ca în fiecare păcătos care crede să fie restabilită imaginea stricată a lui Dumnezeu, ca vinovatul să fie răscumpărat din tot blestemul păcatului, pentru deplina slavă a filiației lui Dumnezeu.

Acest adevăr este valabil pentru orice păcătos : „Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă”. (Ioan 3 : 16)

În anul 1908 a murit unul dintre cei mai renumiți medici ai noștri. Ziarele au publicat articole detaliate despre meritele și însușirile lui strălucite.

Ele au lăudat incomparabila lui amabilitate personală și prietenia cu care îl întâmpina așa de binefăcător pe bolnav. A fost descrisă figura lui nobilă, chipeșă și cum prin calmul lui de nezdruncinat insufla tuturor încredere.

Acolo se spunea textual : „*El posedă într-o foarte mare măsură darul de a-l încuraja pe pacient în privința gravității bolii sale*” ....

„*Bolnavii lui credeau în el.*” Acești bolnavi, care erau încurajați de medicul lor în legătură cu seriozitatea bolii lor, luau speranța însănătoșirii, pe care prestigiosul medic le-o exprima, ca realitate – dar profesorul știa bine că această speranță era amăgitoare. Privirea lui versată vedea că lângă acest pat de suferință stătea moartea.

Acest bărbat excelent și plin de merite a trebuit câțiva ani înainte de moartea lui subită, să vadă murind o fiică iubită, ca urmare a unei operații de apendicită.

Atunci a existat un moment zguduitor, în care fiica muribundă i-a strigat prestigiosului medic în durerile ei de nespus :

„*Tată, ajută-mă ! Tu i-ai ajutat pe atâția ! De ce nu mă ajuți ?*” Greu încercatul tată a trebuit să-și vadă copilul murind fără a-l putea ajuta.

La această cea mai scumpă bolnavă a lui a eşuat darul pe care-l avea : „... *de a încuraja pacienții în privința gravității bolii lor*”. Ce dureros, ce înduioșător!

Și totuși, există o mângâiere și o pace de care este nevoie și în asemenea ore pentru a liniști o inimă temătoare și nu numai pentru a liniști, nu, chiar pentru a fi deplin mângâiată – la inima lui Isus se găsește această pace și numai cel care o posedă personal poate să arate altora calea spre ea.

Cât de puțini medici ÎL cunosc pe Doctorul doctorilor, pe Isus, Prințul vieții, care „a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin Evanghelie.”

Cine ÎL cunoaște cu adevărat învață o altă artă de a-i încuraja pe bolnavi în suferința lor gravă.

Unul ca acesta găsește calea, cuvintele potrivite și ceasul favorabil pentru a-i aduce bolnavului la cunoștință : „*Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o nădejde bună să vă mângâie inimile !*” (II Tesaloniceni 2 : 16)

Ce este mai milostiv, mai afectuos : să dai speranțe de însănătoșire unui bolnav care se îndreaptă spre moartea apropiată și apoi să-l vezi plecând în veșnicie deznădăjduit ca un om pierdut ?

Sau este mai milostiv să-l familiarizezi cu gândul, cu prietenie blândă, că însănătoșirea lui este foarte îndoielnică, ba chiar nesigură, dar că foarte sigur aproape este de el Acela care vrea să-i dea pacea cu Dumnezeu, slava veșnică, Domnul Însuși ?

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

În urmă cu aproape două mii de ani, apostolul Pavel a scris : „*De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală. Ca unii care am lepădat meșteșugurile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu.*”

Ci, **prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu**”. (II Corinteni 4 : 1 – 2) Pentru bolnavul aflat aproape de plecarea în veșnicie, este foarte important să știe adevărul, (care este situația lui reală, din punct de vedere medical), pentru a se pregăti de ... întâlnirea cu Dumnezeu.

## Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

## Cartea veche

288. Rugăciunea unui copil

Într-un orașel fiind zi de târg, aproape toți locuitorii ieșiseră la piață să-și cumpere cele necesare. Făcându-se seară, mulți părinți rămăseră încă în târg, fără a-și aduce aminte că au lăsat copiii acasă. De casa unui asemenea locuitor se apropie pe furiș un hoț îndrăzneț. El intră pe fereastră în camera dela stradă, care era goală. Se oprește și ascultă dacă nu e cineva în camera vecină. De odată auzi pe un copil zicând Tatăl Nostru. Copilul tocmai zicea cuvintele : „*Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuește de cel rău*”. Hoțul s-a cutremurat : conștiința începu să-l mustră și urmarea a fost că n-a furat nimic, ci a plecat rușinat, iar ajungând acasă a mulțumit lui Dumnezeu că prin nevinovăția unui copil el a scăpat de păcat. Apostolul Pavel întreba :

„*Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu ? Nu vă înșelați în privința aceasta : nici curvarii ... nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii din voi !*

*Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru*”.

(I Corinteni 6 : 9 - 11)

## Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **L'exactitude est la politesse des rois** (fr. „Punctualitatea este politețea regilor”) - Aceste cuvinte care aparțin regelui Ludovic al XVIII-lea al Franței (1814 – 1824), se explică prin însăși mentalitatea monarhilor. Regii nu cunoșteau decât politețea altora față de dânsii și nu se simțeau datori să fie politicoși, la rândul lor, față de alții. Singura lor politețe era punctualitatea la ceremonii, la recepții, la serbări și oriunde erau așteptați. Cuvintele au ajuns celebre și sunt folosite astăzi ca un îndemn la punctualitate.

## Din cartea Boli evitabile

**Capitolul 10. Nu ceea ce mâncăm, este ceea ce ne mistuie**

**Iată ce efecte pot avea emoțiile asupra sănătății fizice :**

- ulcer gastric și duodenal, colite, hipertensiune arterială, tulburări cardiace, spasme vasculare, ateroscleroză, boli renale, nevralgii, artrită, diabet, gușă, tulburări psihice (mentale), etc.

Dr. Englisch prezintă, într-o ilustrație din cartea sa, **emoțiile care pot să producă spasmul sfincterului piloric :**

- frica, dorința de a fi iubit (aprobat), gelozia, egoismul, ambiția, furia, resentimentul, ura, suprasensibilitatea, sentimentul de vinovăție, grija, disperarea.

Este de remarcat că cele înșirate mai sus stau în legătură cu răsfățarea și alintarea *Eului*.

Ele ar putea fi cuprinse într-un singur cuvânt „egocentrism”.

Cu secole mai înainte ca psihiatria modernă să fi descoperit că emoțiile erau factorii importanți în producerea a o mulțime de boli psihosomatice, Biblia condamna aceste emoții și prevedea un tratament pentru ele. [Va continua]

## Proverbe armenesti despre modestie

- Pomul roditor își ține capul plecat.
- Câinele fără dinți latră cu botul pe labe.
- Când iese soarele, stelele apun.
- În fața focului, nu aprinzi lumânarea.
- Așază-te jos, ca să îți se dea loc sus.
- Începe de la mic, ca să ajungi la mare.
- Nu intri în caravană cu un măgar schiop.
- Nu te-ntinde unde nu-ți ajunge mâna.
- Nu orice lingură poate să fie polonic, nu orice munte - Ararat. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

## Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

**1. Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”